

ພຣະທຳດານເຮືອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບສອງ

ພັນທະມົດ ແລະ ສົງຄາມແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ: ຈາກ Seleucus ໃນສະໄໝບູຮານ ສູ່ ພູມລັດສາດການເມືອງສະໄໝປັດຈຸບັນ

Jeff Pippenger
2024-04-12

ຂໍ້ທັບສາມ ແລະ ສິບສີ່ ຊື່ບອກປະຫວັດສາດໜຶ່ງ ທີ່ Seleucus ແລະ Philip ແຫ່ງ Macedon ກຳລັງຈັດຕັ້ງພັນທະມົດຮ່ວມກັນ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນພາບແທນຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ ຊຶ່ງເປັນກອງທັບຕົວແທນກຸ່ມທຳອິດຂອງ Rome, ແລະ Macedon (Greece) ເປັນສັນຍາລັກຂອງສະຫະປະຊາຊາດ. ໃນປະຫວັດສາດຕອນຕົ້ນນັ້ນ, ພັນທະມົດຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ (Seleucus) ແລະ Philip (Greece) ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດທີ່ນຳໄປສູ່ຄຸນຄ່າການທຶນ Panium, ຊຶ່ງສອງສະຕະວັດຕໍ່ມາ ຊື່ຂອງເມືອງໄດ້ຖືກປ່ຽນຈາກ Panium ເປັນເມືອງ Caesarea Philippi. ຊື່ສອງຊັ້ນຂອງເມືອງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ເປັນການລະນຶກເຖິງພັນທະມົດຂອງ Seleucus ແລະ Philip ແຫ່ງ Macedon.

ຊື່ "Caesarea Philippi" ມີທີ່ມາຈາກການປ່ຽນແປງທາງປະຫວັດສາດຂອງນະຄອນໂບຮານທີ່ຮູ້ຈັກໃນນາມ Paneas ຫຼື Panium. ເດີມທີ່ນະຄອນນີ້ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ Paneas ເນື່ອງຈາກຢູ່ໃກ້ກັບນ້ຳພຸດໂດດເດັ່ນແຫ່ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກອຸທິດແດ່ພະ Pan ແຫ່ງກຣີກ. ນ້ຳພຸດນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນສະຖານທີ່ທາງສາສະໜາທີ່ສຳຄັນໃນສະໄໝໂບຮານ ໄດ້ໃຫ້ຫຼັກຖານເຂົ້າສູ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ໃນລະຫວ່າງການຄອງລາດຂອງກະສັດເຮໂຣດຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ປະມານສັດຕະວັດທີ 1 ກ່ອນ ຄ.ສ., ເມືອງນີ້ໄດ້ຮັບການບູຮານະປະຕິສັງຂອນຢ່າງສຳຄັນ ແລະ ໄດ້ຖືກຂະຫຍາຍພ້ອມທັງຕົບແຕ່ງໃຫ້ຈັດຕັ້ງມາຂຶ້ນ. ເມືອງ Caesarea Philippi ໄດ້ຖືກຕັ້ງຊື່ໂດຍເຮໂຣດຟີລິບ, ຜູ້ເປັນພຣະໂອລົດອົງໜຶ່ງຂອງເຮໂຣດຜູ້ຍິງໃຫຍ່. ທ່ານໄດ້ຕັ້ງຊື່ເມືອງວ່າ Caesarea ເພື່ອເປັນກຽດແກ່ຈັກກະພັດໂຮມັນ Caesar Augustus, ແລະ ໃຊ້ຄຳວ່າ Philippi ຕາມຊື່ຂອງທ່ານເອງ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນ Caesarea Philippi. ດັ່ງນັ້ນ, "Caesarea Philippi" ແມ່ນການປະສົມກັນຂອງ "Caesarea," ຊຶ່ງສະທ້ອນເຖິງການຖວາຍພຣະກຽດຂອງເຮໂຣດແກ່ Caesar Augustus, ແລະ "Philippi," ຊຶ່ງໃຫ້ກຽດແກ່ເຮໂຣດຟີລິບ.

ໃນຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນ Panium ຖືກເຊື່ອມໂຍງກັບສະຫະພັນລະຫວ່າງ Seleucus ແລະ Philip ແຫ່ງ Macedon, ແລະ ຍັງກັບພັນທະມົດລະຫວ່າງ Caesar ແລະ Herod Philip ອີກດ້ວຍ. ພັນທະມົດທັງສອງນັ້ນຊື້ໄປຫາພັນທະມົດລະຫວ່າງສະຫະລັດ ແລະ ສະຫະປະຊາຊາດ ທິດຕິຕາມຫຼັກການພັງທະລາຍຂອງຣັດເຊຍຂອງ Putin ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Seleucus ແລະ Philip. ພວກມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງພັນທະມົດລະຫວ່າງອຳນາດສັນຕະປາບາ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນແມ່, ແລະ ສະຫະລັດ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນລູກສາວ, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Caesar ແລະ Philip, ຜູ້ທັງສອງເປັນຕົວແທນຂອງໂຮມ. ເມື່ອຢູ່ຮ່ວມກັນ ພວກມັນຊື້ໃຫ້ເຫັນສະຫະລັດກຳລັງ "ເອື້ອມຂ້າມຊ່ອງຫ່າງເພື່ອຈັບມືຂອງອຳນາດໂຮມັນ," ແລະ ເອື້ອມ "ຂ້າມເທວເລກເພື່ອປະສານມືກັບລັດທິວິນຍານ." ກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງຂໍ້ທັບສາມ, ສະຫະພາບສາມພາຍໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ.

ບານອີອຸມ ເປັນຕົວແທນຂອງສູນກາງແຫ່ງການນະມັດສະການແບບກຣີກຕຳພະເຈົ້າ Pan. ນ້ຳພຸດທີ່ຖືກອຸທິດແດ່ພະເຈົ້າກຣີກ Pan ນັ້ນ ໃນເວລານັ້ນກໍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກອີກດ້ວຍວ່າ "ປະຕູແຫ່ງນະລົກ," ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຢູ່ມາຍາມທີ່ນັ້ນ ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບ "ປະຕູແຫ່ງນະລົກ" ໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງລັກສະນະທາງການເມືອງແລະທາງສາສະໜາຂອງກຣີກ (globalism) ກັບນິກາຍໂບຣແຕສຕັ້ງທິດອອກອອກຄອງ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ມັນເປັນສົງຄາມທີ່ຖືກວິເລີນຂຶ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດໂດຍປະທານາທິບໍດີຜູ້ມັງຄັງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ບຸກບັ້ນອານາຈັກຂອງ Grecia ໃນຂໍ້ທີສອງ. ມັນເປັນສົງຄາມພາຍນອກໃນລະດັບທົ່ວໂລກ ແລະເປັນສົງຄາມພາຍໃນອີກດ້ວຍກັບສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ສາສະໜາແຫ່ງໂລກາພົວ ແມ່ນສາສະໜາຂອງມັງກອນ ຊຶ່ງໃນບັນບົດຮ່ວມສະໄໝຂອງພວກເຮົາ ກໍຄືສາສະໜາຂອງ woke-ism. ໃນປີ 2020 ສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກເຫວລົກອັນບໍ່ມີກິນ ທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບເອັດ ໄດ້ສະແດງອຳນາດທາງການເມືອງແລະທາງສາສະໜາຂອງມັນ ແລະໄດ້ຂ້າເຂົ້າທັງສອງຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ເຫວລົກອັນບໍ່ມີກິນນັ້ນ ໃນບັນດາຄວາມໝາຍອື່ນໆ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ “ນ້ຳຝຸຂອງ Pan” ຊຶ່ງໄດ້ຫຼຸ່ງຮຸ່ງແມ່ນ້ຳຢອດແດນ.

ໃນນິທານເທບພະເຈົ້າກຣີກ, Pan ມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບທຳມະຊາດ, ດົນແດນປ່າຮ້າງ, ແລະດົນຕີແບບຊົນນະບົດ, ແລະການມີຢູ່ຂອງນ້ຳຝຸແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ຖອາຍແດດລາວ ກໍມີຄວາມສຳຄັນທາງສາສະໜາສຳລັບຜູ້ນະມັດສະການ. ພະ Pan ມັກຖືກພັນລະນາໃຫ້ມີຂ້າ, ເຂົ້າ, ແລະຫຼູຂອງແບ້. Pan ຖືກຖືວ່າເປັນພະແຫ່ງຄົນລ້ຽງແກະແລະຝູງສັດ, ແລະມັກຖືກພັນລະນາວ່າເປັນເທບຜູ້ມີນິໄສຂຶ້ນແລະຊອບກັກວນ, ຜູ້ເພີດເພີນຢູ່ໃນປ່າແລະພູເຂົາ. ພາບລັກຂອງ Pan ໃນຖານະເທບຜູ້ມີຂ້າແບ້ ສອດຄ່ອງກັບພຣະທຳດານຕອນ ບົດທີ 8, ບ່ອນທີ່ກຣີກຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແບ້ຜູ້ ແບ້ເປັນສັດລ້ຽງພາຍໃນບ້ານທີ່ພົບເຫັນທົ່ວໄປໃນກຣີກໂບຮານ, ແລະມັກພົບຢູ່ໃນເຂດພູເຂົາ ບ່ອນທີ່ເຊືອກັນວ່າ Pan ພະເຈນຈອນໄປມາ. ການພັນລະນາເຊັ່ນນີ້ໄດ້ກາຍເປັນລັກສະນະເດັ່ນຂອງສັນຍະລັກປະຈຳອົງຂອງ Pan ແລະຍັງດຳລົງຢູ່ໃນສັນຍະລະປະແລະວັນນະຄະດີກຣີກທີ່ພັນລະນາພະອົງ, ລວມທັງເງິນຕາແຫ່ງຊາດ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຍັງເມືອງ Caesarea Philippi, ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກາດວ່າ “ປະຕູແຫ່ງນະລົກ” ຈະບໍ່ສາມາດມີໃຊ້ເໜືອຄຣິດສະຕະຈັກໄດ້. ສິ່ງທີ່ເປີດໂຕໄດ້ກ່າວໄວ້ເພື່ອຕອບຄຳຖາມຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນ ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈໃນປະຫວັດສາດ ແລະ ຂະນົບທຳນຽມຄຣິດສະຕຽນວ່າເປັນ “ຄຳສາລະພາບຄວາມເຊື່ອຄຣິດສະຕຽນ.”

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ເສດດັດເຂົ້າໄປໃນເຂດແຄວ້ນເມືອງເຊຊາເຣຍ ພີລິບປີ ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດຖາມພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, “ມະນຸດທັງຫລາຍເວົ້າກັນວ່າ ເຮົາຜູ້ເປັນບຸດມະນຸດນັ້ນເປັນໃຜ?” ພວກເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ບາງຄົນວ່າເປັນໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ຮັບບັບຕີສະມາ; ບາງຄົນວ່າເປັນເອລີຍາ; ແລະອື່ນໆ ວ່າເປັນເຢເຣເມຍົາ ຫລືຄົນໜຶ່ງໃນພວກຜູ້ພະຍາກອນ.” ພຣະອົງຕັດກັບເຂົ້າວ່າ, “ແຕ່ພວກເຈົ້າເວົ້າ, ວ່າເຮົາເປັນໃຜ?” ຊີໂມນ ເປໂຕ ທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງຄືພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່.” ພຣະເຢຊູຕັດຕອບເຂົ້າວ່າ, “ຊີໂມນ ບາຣໂຢນາ ເອຍ, ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ; ເພາະວ່າສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ເຈົ້າໂດຍເນື້ອໜັງແລະເລືອດ, ແຕ່ໂດຍພຣະບົດາຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດໃນສະຫວັນ. ແລະເຮົາຂໍບອກເຈົ້າອີກວ່າ ເຈົ້າຄືເປໂຕ, ແລະເທິງສິລານີເຮົາຈະສ້າງຄຣິດຕະຈັກຂອງເຮົາ; ແລະປະຕູແຫ່ງນະລົກຈະບໍ່ມີໃຊ້ເໜືອຄຣິດຕະຈັກນັ້ນ. ເຮົາຈະມອບກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ; ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຜູກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍຈະຖືກຜູກໄວ້ໃນສະຫວັນ; ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະປ່ອຍໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍຈະຖືກປ່ອຍໃນສະຫວັນ.” ແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງກຳລັງພວກສາວົກຢ່າງເຄັ່ງຄັດບໍ່ໃຫ້ບອກຜູ້ໃດວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນພຣະຄຣິດ. ມັດທາຍ 16:13–20.

ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ມີຄວາມສຳຄັນ

ເນື່ອງຈາກວ່າມັນເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາອັນສຳຄັນຍິ່ງໃນພັນທະກົດຂອງພຣະເຢຊູ ແລະໃນການພັດທະນາຂອງເທວະສາດຄຣິດສະຕຽນ.

ການສາລະພາບຂອງເປໂຕວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເມຊີອົາ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່

ຖືກເຫັນວ່າເປັນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຄຣິດສະຕຽນ ແລະເປັນສິລາຫົວມຸມທຣີຄຣິດຕະຈັກຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງນັ້ນ. ວະລີທົວ້າ "ເທິງສິລານີເຮົາຈະສ້າງຄຣິດຕະຈັກຂອງເຮົາ" ຖືກຕື່ອວ່າໃນປະເພນີຄຳທອລົກວ່າເປັນການອ້າງເຖິງເປໂຕເຊອ ຜູ້ພິພິພິດຊົງລະບຸວ່າເປັນ "ສິລາ" ທຣີຄຣິດຕະຈັກຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງນັ້ນ. ການຕື່ອວ່າມັນເປັນພື້ນຖານສຳລັບຫຼັກຄວາມເປັນປະມຸກສູງສຸດຂອງສັນຕະປາບາ ແລະສັດອຳນາດໃນເທວະສາດຄຳທອລົກ.

ໃນເທວະວິທະຍາໂບຣແຕສຕັນ, "ສິລາ" ບໍ່ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈວ່າໝາຍເຖິງເປໂຕເຊອເປັນສ່ວນບຸກຄົນ, ແຕ່ໝາຍເຖິງຄຳສາລະພາບແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງເປໂຕໃນພຣະເຢຊູວ່າເປັນພຣະເມຊີອາ ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຕາມທັດສະນະນີ້, ຮາກຖານຂອງຄຣິດສະຕະຈັກບໍ່ແມ່ນເປໂຕ, ແຕ່ແມ່ນຄຳສາລະພາບວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງການຕື່ອວ່າທາງເທວະວິທະຍາ, ຄຳສາລະພາບຂອງເປໂຕໃນ Matthew 16:13–20 ຖືກພິຈາລະນາວ່າເປັນຂໍ້ຄວາມສຳຄັນແລະເປັນຮາກຖານໃນຄວາມເຊື່ອຄຣິດສະຕຽນ, ໂດຍເນັ້ນໜັກເຖິງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູວ່າເປັນພຣະເມຊີອາ ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຍືນຍັນພັນທະກົດ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງຄຣິດສະຕະຈັກ.

ໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ພວກເຮົາໄດ້ນຳສະເໜີຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງຈາກ The Desire of Ages ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ຊິດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນບາງປະເດັນທີ່ກ່ຽວພັນກັບການສະເດັດໄປຍັງເມືອງ Caesarea Philippi ຂອງພຣະຄຣິດ. ໜຶ່ງໃນປະເດັນທີ່ນຳໄດ້ກ່າວໄວ້ຄື ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງນຳພວກສາວົກອອກໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກອິດທິພົນຂອງຊາວຢິວ ເພື່ອຈະຊົງສຳເລັດບົດຮຽນຕ່າງໆແຫ່ງ Caesarea Philippi.

"ໃນບັດນີ້ພຣະເຢຊູ ແລະ ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ ໄດ້ເຂົ້າມາສູ່ເມືອງໜຶ່ງໃນເຂດໃກ້ເມືອງ Caesarea Philippi. ພວກເຂົາໄດ້ຍ່ຽມພື້ນເຂດແດນຂອງ Galilee, ໃນພາກພື້ນທີ່ການນັບຖືຮູບເຄົາລົບມີຢູ່ຢ່າງແຜ່ຫຼາຍ. ທີ່ນີ້ ບັນດາສາວົກໄດ້ຖືກແຍກອອກຈາກອິດທິພົນອັນຄອບງຳຂອງລັດທິຢິວ, ແລະ ຖືກນຳເຂົ້າມາສູ່ການສຳພັດທີ່ໃກ້ຊິດຍິ່ງຂຶ້ນກັບການນະມັດສະການຂອງຄົນຕ່າງຊາດ. ຮອບຂ້າງພວກເຂົາ ມີຮູບແບບຕ່າງໆ ຂອງຄວາມງົມງາຍທີ່ມີຢູ່ໃນທຸກພາກສ່ວນຂອງໂລກຖືກສະແດງອອກ. ພຣະເຢຊູປາຖະໜາໃຫ້ການເຫັນສັງເກດນີ້ ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ສຳນຶກເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ. ໃນລະຫວ່າງການພັກຢູ່ໃນພາກພື້ນນີ້ພຣະອົງໄດ້ພະຍາຍາມຖອນພຣະອົງອອກຈາກການສັ່ງສອນປະຊາຊົນ, ແລະ ອຸທິດພຣະອົງຢ່າງເຕັມທີ່ຍິ່ງຂຶ້ນແກ່ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ." The Desire of Ages, 411.

ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ພຣະຄຣິດໄດ້ນຳເອົາສານສົດຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ອອກຈາກອິດທິພົນຂອງ Adventism ແບບ Laodicean. ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນຄຳອຸປະມາເຮືອງພົມມະຈາຣີສີບໍລົມ ໄດ້ກ່ອນໃຫ້ເກີດການແຍກອອກຂອງຂະບວນການນັ້ນຈາກທຣີມຸນນຸດຂອງຜູ້ຢາະເຢຢີ ຊຶ່ງກຳລັງຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ. ຄວາມຈິງໄດ້ສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນໃນປະຫວັດຂອງ Millerite ໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844, ແລະອີກຄັ້ງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020. ຈາກນັ້ນ ປະຫວັດຂອງເວລາແຫ່ງການລຳຖ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ, ແລະມັນເລີ່ມກະລັກແຫ່ງ "ຄວາມຈິງ" ຢູ່ໃນທັງຂະບວນການຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທີສາມ.

ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດແມ່ນໝາຍຫຼັກທຳອິດໃນຈຳນວນສາມໝາຍຫຼັກ, ແລະປະຫວັດສາດນັ້ນສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງ "ແຜ່ນດິນໃຫຍ່ໃຫຍ່" ໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 11. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ,

ອັກສອນຕົວທຳອິດຂອງອັກສອນເຮັບເຮົາ, ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຜິດຫວັງ, ແລະຈຸດສິ້ນສຸດ, ອັກສອນຕົວທີສອງຂອງອັກສອນເຮັບເຮົາ, ກໍເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຜິດຫວັງເຊັ່ນກັນ. ອັກສອນຕົວທີສິບສາມ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດ, ຊຶ່ງອອກເຖິງຄວາມຜິດຫວັງຂອງພົມມະຈາຣິທິໄງ່ຈຳ, ຜູ້ທີ່ສະແດງສະພາບອັນຫຼົງຫຼາຍຂອງຕົນເມື່ອສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນໄດ້ຊີ້ວ່າຜູ້ໃດໄດ້ຕຽມພ້ອມ ແລະຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບວິກິດການ. ອັກສອນທັງສອງຕົວຂອງອັກສອນເຮັບເຮົາເປັນຕົວແທນຂອງ ສັນຍະລັກແຫ່ງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງພຣະພາບກັບມະນຸດສະພາບ ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດຂຶ້ນພາຍໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ, ແມ່ນແມ່ນວ່າປະຫວັດສາດຂອງຝ່າຍມົນເລີ້ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງການດັບຊູຄັ້ງທຳອິດ, ແລະປະຫວັດສາດຂອງພວກເຮົາໃນວັນນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງການດັບຊູຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ສອງແນວເສັ້ນນັ້ນເປັນແນວຂະໜານກັນ, ແຕ່ແນວໜຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະອີກແນວໜຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງໄຊຊະນະຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ກ່ອນໜ້າໄມ້ກ້າງແຂນພຽງເລັກນ້ອຍ, ພຣະເຢຊູໄດ້ນຳສາວົກຂອງພຣະອົງໄປຍັງ Panium, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳສາວົກໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງໄປຍັງ Panium ເຊັ່ນກັນ, ແລະໃນການນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຍອມໃຫ້ຄວາມຜິດຫວັງອັນໜຶ່ງນຳພາສາວົກໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງອອກຈາກ "ອິດທິພົນຄວບຄຸມ" ຂອງ Laodicean Adventism, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "Judaism" ໃນປະຫວັດຂອງມັດທາຍ ບົດທີ 16. ໃນການນັ້ນ, ພຣະອົງຍັງໄດ້ນຳສາວົກຂອງພຣະອົງເຂົ້າໄປສູ່ການສຳພັດທິໃກ້ ຊິດກັບຄວາມເປັນຄົນຕ່າງສາສະໜາຫຼາຍຂຶ້ນພ້ອມໆກັນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນພາບແທນແຫ່ງສະພາບແວດລ້ອມໃນການທຳງານຂອງສາວົກໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊຶ້ງບັດນັກລົງດຳລົງຊີວິດຢູ່ທຳມະກາງການສະແດງອອກຢ່າງເຕັມຮູບແບບແຫ່ງອຳນາດອາດາມ ຊຶ່ງຖືກເປັນ ຕົວແທນໂດຍລະບົບການສື່ສານສະໄໝໃໝ່ທີ່ກຳລັງຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອນຳພາໂລກທັງສິ້ນໃຫ້ໄດ້ຮັບເຄຣດຊົງໝາຍແຫ່ງ ສັດຮ້າຍ.

ປະຫວັດສາດຂອງເມືອງ Caesarea Philippi ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດຂອງຍຸດທະການ Battle of Panium ແລະ ຂໍ້ທົບສົບສາມຫາສິບຫ້າ. ພຣະຄຣິດ ແລະ ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ກຳລັງຍືນຢູ່ໃນເງົາຂອງໄມ້ກ້າງແຂນ ອັນເປັນພາບລ່ວງໜ້າເຖິງພວກສາວົກໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງ ທີ່ກຳລັງຍືນຢູ່ໃນເງົາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ທີນັ້ນ, ໃນຂໍ້ທົບສົບສາມຫາສິບຫ້າ, ຊຶ່ງແມ່ນ Caesarea Philippi, ແລະ ອີກທັງ Battle of Panium, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຍືນຢູ່ໃນທຸກວັນນີ້, ພຣະຄຣິດໄດ້ລົ້ມສອນພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນໃນຂໍ້ທົບສົບຫົກ.

"ພຣະອົງກຳລັງຈະບອກພວກເຂົາເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ອອຍພຣະອົງຢູ່ ແຕ່ກ່ອນອັນ ພຣະອົງໄດ້ຖອນຕົວໄປຢູ່ຕາມລຳພັງ ແລະອະທິຖານ ເພື່ອໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາຖືກຕຽມໄວ້ສຳລັບການຮັບຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ." The Desire of Ages, 411.

ກ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຈະຊົງບອກສາວົກຂອງພຣະອົງເຖິງໄມ້ກ້າງແຂນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຈາກໄປກ່ອນ ຫຼື ຊົງຊັກຊ້ຳຢູ່ກ່ອນ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນການກຳນົດເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້ຳໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາ ແລະ ໃນປະຫວັດສາດຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ຫາ ກໍລະກົດ 2023.

"ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບເຂົາທັງຫຼາຍ, ພຣະອົງມີໄດ້ຊົງຖ່າຍທອດສິ່ງທີ່ພຣະອົງປະສົງຈະຖ່າຍທອດໃນທັນທີ. ກ່ອນຈະກະທຳດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຊົງປະທານໂອກາດໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ສຳລະພາບຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈສຳລັບການທົດລອງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ." The Desire of Ages, 411.

ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມປະທານໂອກາດໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວພັນກັບຄວາມຜິດຫວັງ ໃຫ້ໄດ້ສະແດງຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ພຣະອົງໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນໂດຍການເປີດເຜີຍຂ່າວສານໃນເອເຊກຽນ ບົດທີ 37 ຊຶ່ງເປັນການຍື່ນຍັນຂ່າວສານຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.

ນັ້ນແມ່ນເສັ້ນດ້າຍທີ່ຜູກເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001

ເຂົ້າກັບກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໂງ່ນ.

ມັນໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນໂດຍການຈັດວາງຄວາມຜິດຫວັງຂອງວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020

ໄວ້ໃນໂຄງສ້າງແຫ່ງຄວາມຈິງ, ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈຈະເຫັນ ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ວ່າ ທຸກຂະບວນການປະຕິຮູບ ລ້ວນມີຫົວຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ພາດຜ່ານຕະຫຼອດປະຫວັດສາດອັນສັກສິດອັນເປັນເອກະລັກຂອງພວກເຂົາ.

ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ຂ່າວສານແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແລ້ວຂ່າວສານອັນເປັນເທັດຂອງວິບັດຄັ້ງທີສາມໄດ້ຖືກປະກາດອອກໄປ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດຫວັງ, ແຕ່ຂ່າວສານທີ່ນຳພວກເຂົາກັບຄືນສູ່ວິວັດຫຼັກຈາກຕາຍໄປສາມວັນເຄື່ອງ ເປັນກະດູກທີ່ຕາຍ, ແຫ້ງ, ແລະກະຈັດກະຈາຍ, ຄືຂ່າວສານເລື່ອງລົມທັງສີ່, ຊຶ່ງກໍ່ແມ່ນວິບັດຄັ້ງທີສາມເຊັ່ນກັນ.

ສາວົກໃນຍຸກສຸດທ້າຍສາມາດເຫັນໄດ້, ຖ້າພວກເຂົາເລືອກທີ່ຈະເຫັນ, ວ່າໝູ່ໝາຍສາມປະການຂອງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນນັ້ນເປັນຫົວຂໍ້ດຽວກັນໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ, ແລະວ່າໃນຂັ້ນທີສອງ, ການກະບົດທີ່ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍອັກສອນຕົວທີ່ສືບສາມຂອງອັກສອນຮີບຣູໄດ້ຍື່ນຍັນຂ່າວສານນັ້ນວ່າເປັນ "ຄວາມຈິງ." ພະຍານຄົນທີ່ສອງທີ່ພຣະອົງປະທານໄວ້ຄືຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງຂະບວນການປະຕິຮູບກ່ອນໜ້ານັ້ນມີພື້ນຖານຢູ່ເທິງການກະບົດຕໍ່ນຳພຣະທັມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສຳແດງແລ້ວ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນໄມເຊທິບໄດ້ເຮັດພິທີຕັດໜັງຫຸ້ມປາຍໃຫ້ແກ່ບຸດຂອງຕົນ, ຫຼືອຸຊາທີ່ໄປແຕ່ຕະຫຼົບນັ້ນ, ຫຼືມາທາກັບມາຮີບສົ່ງໄສພຣະວາຈາຂອງພຣະເຢຊູກ່ຽວກັບການຕາຍຂອງລາຊາໂຮ. ແນວການປະຕິຮູບພຽງຢ່າງດຽວທີ່ບໍ່ໄດ້ຄຳລຳຄວາມຈິງທີ່ວ່າຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຕັ້ງຢູ່ເທິງການບໍ່ເຊື່ອຟັງ ຄືຂະບວນການປະຕິຮູບຂອງມົນເລີໂຣດ, ແຕ່ໃນເວລານັ້ນກໍ່ໄດ້ຖືກສຳແດງເຊັ່ນກັນວ່າ ປະຫວັດຂອງພວກມົນເລີໂຣດນັ້ນມີໝູ່ໝາຍພາຍໃນທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງຄວາມຈິງຂອງຜູ້ທີ່ແປດ, ຊຶ່ງເປັນຂອງເຈັດ.

ຄວາມຈິງທີ່ວ່າອົງທີ່ແປດເປັນຂອງເຈັດ

ແມ່ນອົງປະກອບສຳຄັນປະການໜຶ່ງຂອງພຣະນິມົດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງບັດນີ້ກຳລັງຖືກເປີດຜະນຶກອອກ, ແລະການປ່ຽນຜ່ານຂອງຂະບວນການ Millerite ແຫ່ງ Philadelphia ໄປສູ່ຄຣິສຕະຈັກ Laodicea ເປັນໝູ່ໝາຍທາງທິຊີບອກເວລາທີ່ຂະບວນການ Laodicea ຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ຈະປ່ຽນຜ່ານໄປສູ່ຂະບວນການ Philadelphia ຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມຈິງທີ່ວ່າຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງ Millerite ໄດ້ສຳເລັດລົງໂດຍທີ່ຂະບວນການຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ສະແດງການບໍ່ເຊື່ອຟັງ ກໍ່ໄດ້ຈັດໃຫ້ເກີດຄວາມຕັດກັນສຳລັບໝູ່ໝາຍທາງດຽວກັນນັ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ ບ່ອນທີ່ຂະບວນການ Laodicea ຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງ ແລະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດຫວັງ, ແລະໂດຍການກະທຳດັ່ງນັ້ນ ຈະສອດຄ່ອງກັບໝູ່ໝາຍທາງຂອງ Millerite, ແລະສ້າງຕັ້ງກະເພື່ອໃຫ້ເຫັນວ່າຂະບວນການຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນແມ່ນອົງທີ່ແປດ ຊຶ່ງເປັນຂອງເຈັດ.

ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍົກຕັ້ງ "ສຽງໜຶ່ງໃນຖົນກັ່ນດານ" ຂຶ້ນ

ເພື່ອຈັດຕັ້ງມະນຸດໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງໃຫ້ພ້ອມສຳລັບວິກິດແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ສະເດັດກັບມາຈາກການຊັກຊ້າຢູ່ໃນການອະທິຖານຕໍ່ໜ້າພວກສາວົກແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ປະທານໂອກາດໃຫ້ພວກເຂົາສະແດງຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ ຂ່າວສານນັ້ນຄືການຮັບບັບຕິສະມາຂອງພຣະອົງ, ຈຸດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ້າຍເປັນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໝູ່ໝາຍນັ້ນສອດຄ່ອງກັບວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,

ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກຖາມວ່າມະນຸດທັງຫຼາຍຄົດຢ່າງໃດ, ແລ້ວຈຶ່ງຖືກຖາມຕໍ່ໄປວ່າ
ພວກສາວົກເອງຄົດຢ່າງໃດກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ.

“ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປຮ່ວມກັບເຂົາທັງຫຼາຍແລ້ວ,
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຖ່າຍທອດສິ່ງທີ່ພຣະອົງປາຖະໜາຈະປະທານໃຫ້ໃນທັນທີ. ກ່ອນທີ່ຈະກະທຳສິ່ງນີ້,
ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໂອກາດໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍສາລະພາບຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງ
ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບກຳລັງສຳລັບການທົດລອງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງຖາມວ່າ,
‘ມະນຸດທັງຫຼາຍເວົ້າວ່າ ເຮົາ ບຸດແຫ່ງມະນຸດ ແມ່ນຜູ້ໃດ?’”

ເປັນໜ້າເສົ້າທີ່ພວກສາວົກຖືກບີບບັງຄັບໃຫ້ຍອມຮັບວ່າ
ອົດສະຣາເອນໄດ້ລົ້ມເຫຼວໃນການຈົດຈຳພຣະເມຊີອາຂອງຕົນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ
ບາງຄົນເມື່ອໄດ້ເຫັນການອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ ກໍໄດ້ປະກາດວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດແຫ່ງດາວິດ.
ຝຽງຊົນທີ່ໄດ້ຮັບການລ້ຽງອົມຢູ່ເບັດໄຊດາໄດ້ປາຖະໜາຈະປະກາດຕັ້ງພຣະອົງເປັນກະສັດແຫ່ງອົດສະຣາເອນ.
ຫຼາຍຄົນພ້ອມທີ່ຈະຍອມຮັບພຣະອົງວ່າເປັນຜູ້ພະຍາກອນ;
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເມຊີອາ.” The Desire of Ages, 411.

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນຂະບວນການແອດເວັນຕົສ ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນໄພພິບັດທີ່ສາມຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.
ພວກເຂົາເຊື່ອໃນບາງສ່ວນຂອງການອັດສະຈັນແຫ່ງພຣະວັດຈະນະທາງຄຳພະຍາກອນ
ທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນຂະບວນການນັ້ນ, ແລະບາງຄົນກໍເຂົ້າໃຈວ່າ ຂ່າວສານຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ມີອົງປະກອບບາງຢ່າງຂອງຄວາມຈິງ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງໃນຂໍ້ອ້າງຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.

ການອ້າງຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ແລ້ວໂດຍການອ້າງຂອງວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840,
ແລະການອ້າງນັ້ນໄດ້ຖືກສະແດງອອກໂດຍ ຊິດເຕີໄວທ໌ ເມື່ອທ່ານໃຫ້ຄຳເຫັນເກຣັບການສຳເລັດຂອງວັນທີ 11
ສິງຫາ 1840. ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

“ໃນເວລາອັນແນ່ນອນຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ນັ້ນ, ຕວກກີ, ໂດຍຜ່ານບັນດາທູດຂອງນາງ,
ໄດ້ຍອມຮັບການຄຸ້ມຄອງຂອງບັນດາມະຫາອຳນາດພັນທະມິດແຫ່ງຢູໂຣບ,
ແລະດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງໄດ້ຕົກຢູ່ໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງບັນດາຊາດຄຣິດສະຕຽນ.
ເຫດການນັ້ນໄດ້ສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນຢ່າງຖືກຕ້ອງທຸກປະການ. ເມື່ອເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ຮູ້ກັນ, ຝຽງຊົນຈຳ
ນວນຫຼາຍໄດ້ກົດຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າຫຼັກການແຫ່ງການຕົວຄວາມຄຳພະຍາກອນທີ່ມີໄລດີແລະບັນດາຜູ້ຮ່ວມງາ
ນຂອງລາວໄດ້ຍຶດຖືນັ້ນແມ່ນຖືກຕ້ອງ,
ແລະການເຄື່ອນໄຫວເຮືອງການສະເດັດມາໄດ້ຮັບແຮງຜັກດັນອັນນ່າອັດສະຈັນ.
ບັນດາຜູ້ມີການສຶກສາແລະຜູ້ມີຕຳແໜ່ງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບມິດ
ທັງໃນການປະກາດເທດສະໜາແລະໃນການຈົດພິມທັດສະນະຂອງລາວ, ແລະຕັ້ງແຕ່ປີ 1840 ຫາ 1844
ພາລະກົດນັ້ນໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປຢ່າງຮວດແລ້ວ.” The Great Controversy, 334, 335.

ສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຍືນຍັນໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ຄືທັດສະນະຄຳພະຍາກອນຂອງ Miller ນັ້ນຖືກຕ້ອງ,
ແລະການອ້າງເຖິງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ກໍແມ່ນການຍືນຍັນວ່າ ທັດສະນະຄຳພະຍາກອນຂອງ Future for
America ນັ້ນຖືກຕ້ອງ. ຝຽງຊົນທີ່ບໍ່ກັບໃຈໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023 ບໍ່ສາມາດ
ແລະຈະບໍ່ຍອມຮັບຫຼັກຕົ້ນທີ່ວ່າ ວິທີການທີ່ພຣະຄຣິດຊົງອອກແບບ ແລະຊົງມອບໄວ້ໃຫ້ແກ່ Future for
America ແທ້ຈິງແລ້ວ ຄືວິທີການຂອງຜົນປາຍ. ແຕ່ແລ້ວ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຖາມສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ
ພວກເຂົາ, ບໍ່ແມ່ນຝຽງຊົນ, ຄົດເຫັນວ່າຢ່າງໃດ.

“ໃນຂະນະນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຕັ້ງຄຳຖາມຂັ້ນສອງ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບພວກສາວົກເອງວ່າ: ‘ແຕ່ພວກທ່ານເວົ້າວ່າ
ເຮົາເປັນໃຜ?’ ເປີເຕໄດ້ຕອບວ່າ, ‘ພຣະອົງຄືພຣະຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່.’”

“ນັບແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ ເປໂຕໄດ້ເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມຊີອາ.
ອີກຫຼາຍຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ສຳນຶກຜິດໂດຍການປະກາດຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ
ແລະໄດ້ຍອມຮັບພຣະຄຣິດ ເລີນສົ່ງໃສ່ເຖິງພັນທະກົດຂອງໂຢຮັນ ເມື່ອທ່ານຖືກຈຳຄຸກ
ແລະຖືກປະຫານຊີວິດ; ແລະບັດນີ້ພວກເຂົາກໍ່ສົງໄສວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມຊີອາ
ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຄອຍຖ້າມາຊ້ານານນັ້ນ ຫຼືບໍ່. ສາວົກຫຼາຍຄົນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄຳຕອບຢ່າງແຮງກ້າວ
ພຣະເຢຊູຈະຂຶ້ນປະທັບໃນບັນລັງຂອງດາວິດ ໄດ້ລະຖົມພຣະອົງໄປ ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນວ່າ
ພຣະອົງບໍ່ມີພຣະປະສົງດັ່ງກ່າວ. ແຕ່ເປໂຕ ແລະບັນດາສະຫາຍຂອງທ່ານ
ມີໄດ້ຫັນອອກຈາກຄວາມພັກດີຂອງຕົນ. ທ່າທີອັນບໍ່ໝັ້ນຄົງຂອງຄົນທີ່ມີວິໄນຍັງສັນລະເສີນ
ແຕ່ມັນກັບກ່າວໂທດ ບໍ່ໄດ້ທຳລາຍຄວາມເຊື່ອຂອງຜູ້ຕິດຕາມພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຢ່າງແທ້ຈິງ.
ເປໂຕໄດ້ປະກາດວ່າ, ‘ພຣະອົງເປັນພຣະຄຣິດ ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່’
ທ່ານບໍ່ໄດ້ຄອຍຖ້າກຽດສັກອັນສົມກັບກະສັດເຜີຍຈະມາສວມໃຫ້ແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງທ່ານ
ແຕ່ໄດ້ຍອມຮັບພຣະອົງໃນຄວາມຖອມລົງຂອງພຣະອົງ.”

“ເປໂຕໄດ້ສະແດງອອກເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງສົບສອງຄົນ.
ແຕ່ບັນດາສາວົກຍັງຢູ່ຫ່າງໄກຫຼາຍຈາກການເຂົ້າໃຈພັນທະກົດຂອງພຣະຄຣິດ.
ການຕໍ່ຕ້ານແລະການບໍ່ເອີ້ນຄວາມຈິງຂອງບັນດາບຸໂຮຫິດແລະພວກຜູ້ປົກຄອງ
ແມ່ນແມ້ວ່າບໍ່ອາດຫັນພວກເຂົາໃຫ້ອອກຫ່າງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້
ແຕ່ກໍ່ຍັງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສັບສົນຢ່າງຫນັກ. ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນຫນ້າທາງຂອງຕົນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ.
ອິດທິພົນຂອງການອົບຮົມແຕ່ເດີມຂອງພວກເຂົາ, ຄຳສອນຂອງພວກຮັບບັບ, ອຳນາດຂອງປະເພນີ
ຍັງຄົງຂັດຂວາງທັດສະນະຂອງພວກເຂົາຕໍ່ຄວາມຈິງ. ເປັນບາງຄັ້ງບາງຄາວ
ລ້າແສງອັນປະສິດຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ສ້ອງມາເຖິງພວກເຂົາ,
ແຕ່ຫຼາຍເທື່ອພວກເຂົາກໍ່ເປັນດັ່ງຄົນທີ່ຄຳຫາທາງຢູ່ທ່າມກາງເງົາມືດ. ແຕ່ໃນວັນນັ້ນ,
ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກນຳມາປະເຊີນໜ້າກັບການທົດລອງອັນໃຫຍ່ຫຼວງແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ,
ພຣະວິນຍານບໍ່ຮືດໄດ້ສະຖິດເທິງພວກເຂົາດ້ວຍລົດເດດ. ຊົ່ວຄາວໜຶ່ງ
ດວງຕາຂອງພວກເຂົາຖືກຫັນໃຫ້ໄພ່ໄປຈາກ ‘ສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ເຫັນໄດ້,’ ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນ
‘ສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ເຫັນບໍ່ໄດ້.’ 2 Corinthians 4:18. ພາຍໃຕ້ຮູບລັກອັນປົກຄຸມແຫ່ງຄວາມເປັນມະນຸດ
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ.”

“ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເປໂຕວ່າ, ‘ຊີໂມນ ບາຣໂຢນາ ເອຍິ, ທ່ານເປັນສຸກແລ້ວ:
ເພາະວ່າເນື້ອໜັງແລະເລືອດບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍສົງໄສແກ່ທ່ານ,
ແຕ່ເປັນພຣະບໍດີຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດໃນສະຫວັນ.’” The Desire of Ages, 412.

ຄຳສາລະພາບຂອງເປໂຕໃນການລະບຸວ່າ ພຣະຄຣິດເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ກ່າວຕອບໂດຍກົງຕໍ່ຄຳຖາມແຫ່ງການທົດສອບໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ.
ເວລາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວສຳລັບພຣະເມຊີອາໃນການບາກົດຕົວ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຊົງກຳນົດໄວ້ໂດຍພຣະອະຈະນະຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະມີແຕ່ຜູ້ທີ່ຍອມຮັບຄວາມຈິງນັ້ນເທົ່ານັ້ນ
ນຈົ່ງຈະຖືກນັບຮວມຢູ່ກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຳກ່າວຂອງເປໂຕ.
ເປໂຕເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຍອມຮັບຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ແລະຜູ້ທີ່ສາລະພາບວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
“ເປໂຕໄດ້ສະແດງອອກເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງສົບສອງຄົນ,” ແລະສົບສອງຄົນທີ່ລາວເປັນຕົວແທນນັ້ນ ຄື
ໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນຄົນ. ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະຄຣິດຈຶ່ງໄດ້ບ່ຽນຊື່ຂອງເປໂຕຈາກ ຊີໂມນ ບາ-ໂຢນາ ເປັນ ເປໂຕ
ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນ.

“ຊີໂມນ” ໝາຍຄວາມວ່າ “ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ,” ແລະ “ບາຣ” ໝາຍຄວາມວ່າ “ບຸດຂອງ,” ແລະ ໂຢນາ ໝາຍຄວາມວ່າ
“ນົກພິຣາບ.” ຊີໂມນເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຂ່າວສານຂອງນົກພິຣາບ,

ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງທັງໝົດທີ່ກ່ຽວພັນກັບການຮັບບັບຕົວສະມາຂອງພຣະເຢຊູ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ກ້າຍເປັນພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊົງໄດ້ຮັບການເຈັບຕ້ອຍລົດເດດ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໃນເຊີງສັນຍາລັກໂດຍການສະເດັດລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮືຊຸດໃນຮູບຮ່າງຂອງນົກຟີຣາບ.

ເສັ້ນການປະຕິຮູບແຕ່ລະເສັ້ນດຳເນີນໄປຄຽງຄູ່ກັນ ແລະ ໂຢຮັນເປັນຕົວແທນຂອງພວກມົນເລໂຣຕ໌ ຜູ້ທີ່ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ໄດ້ກິນເປັນນ້ອຍ. ເຢເຣມຢາສອດຄ່ອງກັບເຫດການນັ້ນ ແລະ ເມື່ອລາວໄດ້ກິນເປັນນ້ອຍ ໃນເວລານັ້ນລາວກໍໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງໄດ້ພົບແລ້ວ, ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ກິນມັນ;
ແລະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະຄວາມປັດຍິນດີແຫ່ງໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍ:
ເພາະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ໂອ ພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາ. ເຢເຣມຢາ
15:16

ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າສູ່ພື້ນທີ່ສັນຍາກັບອັບຣາມ ພຣະອົງກໍໄດ້ປ່ຽນຊື່ຂອງເຂົ້າເປັນ ອັບຣາຮາມ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳກັບ ຊາຣາຍ ແລະ ຢາໂຄບ.
ການປ່ຽນຊື່ນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມສຳພັນແຫ່ງພື້ນທີ່ສັນຍາ, ແລະທີ່ waymark ບ່ອນທີ່ສັນຍາລັກອັນສູງສົ່ງແຫ່ງພຣະເຈົ້າສະເດັດລົງມາ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງກິນຂ່າວສານນັ້ນ, ເຂົ້າສູ່ພື້ນທີ່ສັນຍາ, ແລະແລ້ວຊື່ຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກປ່ຽນ.
ໃນຖານະເປັນຕົວແທນຂອງສາວົກໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ, ຊີໂມນ ບາ-ໂຢນາ ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ "ໄດ້ຍິນ" ຂ່າວສານຂອງ "ນົກເຂົ້າ."

ເມື່ອເຂົາໄດ້ໃຫ້ຄຳພະຍານວ່າ ເຂົາໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ທີ່ຫຼັກໝາຍແຫ່ງທາງນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ້າຍເປັນພຣະຄຣິດ, ແລະວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ສິ່ງນັ້ນລວມເຖິງ, ແລ້ວພຣະຄຣິດຈຶ່ງໄດ້ປ່ຽນຊື່ຂອງເຂົາເປັນ ເປໂຕ.
ເຂົາໄດ້ປະກາດຂ່າວສານທີ່ປະຊາຊົນແຫ່ງພື້ນທີ່ສັນຍາຂອງພຣະຄຣິດໃນປະຫວັດສາດນັ້ນໄດ້ຍອມຮັບ, ແລະໃນການກະທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເຂົາຍັງເປັນຕົວແທນເຊີງແບບພະຍາກອນຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີສົມສີພັນໃນວັນສຸດທ້າຍອີກດ້ວຍ.

ຕົວອັກສອນ "P" ເປັນຕົວອັກສອນລຳດັບທີ່ສືບທົກໃນອັກສອນພາສາອັງກິດ, ແລະຕົວອັກສອນ "E" ເປັນຕົວອັກສອນລຳດັບທີ່ສືບໃນອັກສອນ, ແລະຕົວອັກສອນ "T" ເປັນຕົວອັກສອນລຳດັບທີ່ຊາວ, ຕົວອັກສອນ "E" ຖືກໃຊ້ຊ້ຳອີກ, ແລະຊື່ນັ້ນຈົບລົງດ້ວຍຕົວອັກສອນ "R" ຊຶ່ງເປັນຕົວອັກສອນລຳດັບທີ່ສືບແບດ. ສືບທົກ "ເທົ້າ" ຫ້າ, "ເທົ້າ" ຊາວ, "ເທົ້າ" ຫ້າ, "ເທົ້າ" ສົມແບດ ເທົ້າກັບໜຶ່ງແສນສີສົມສີພັນ.
ພຣະຜູ້ຊົງຮູ້ພາສາຢ່າງອັດສະຈັນໄດ້ກ່າວກັບເປໂຕເປັນພາສາເຮັບເຮົາ, ແລະພຣະຄຳພີພັນທີ່ສັນຍາໃໝ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເປັນພາສາກຣີກ, ແລະບັນດານັກແປສະບັບ King James Version ໄດ້ຈັດພິມພຣະຄຳພີພັນທີ່ສັນຍາໃໝ່ເປັນພາສາອັງກິດ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີສາມຂັ້ນຕອນຂອງຄວາມແຕກຕ່າງທາງພາສາ, ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ນັກພາສາອັນມະຫັດສະຈັນ, ແລະຜູ້ນັບອັນມະຫັດສະຈັນ, ໄດ້ວາງພາບປະກອບເຖິງການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສີສົມສີພັນໄວ້ໃນມັດທາຍ ບົດທີ 16, ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະການທີ່ Panium, ແລະການສະເດັດຢູ່ນາຍາມ Caesarea Philippi ຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນໂດຍການໃຊ້ອຳນາດຄວບຄຸມພາສາແລະຈຳນວນຂອງພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງເປັນທັງ Palmoni (ຜູ້ນັບອັນມະຫັດສະຈັນ), ແລະພຣະວັດຈະນະ (ນັກພາສາອັນມະຫັດສະຈັນ).

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນການສຶກສານີ້ຕໍ່ໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ເກືອບສອງພັນປີກ່ອນ ມີສຽງໜຶ່ງອັນມີຄວາມໝາຍອັນເລິກລັບໄດ້ຖືກຍົນໃນສະຫວັນ
ຈາກພຣະທັງຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ, "ເບີ້ແມ, ຂ້າພະອົງມາແລ້ວ."

"ພຣະອົງບໍ່ພໍພຣະທັຍໃນເຄື່ອງບູຊາແລະເຄື່ອງຖວາຍ

ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຈັດຕັ້ງມາກາຍໜຶ່ງໄວ້ສໍາລັບຂ້າພະອົງ.... ເບີ້ແມ, ຂ້າພະອົງມາແລ້ວ

(ໃນມຸ້ນໜຶ່ງສົມຂຽນເຖິງຂ້າພະອົງ,) ເພື່ອກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ໂອ ພຣະເຈົ້າ." ເຮັບເຮີ
10:5-7. ໃນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້

ໄດ້ມີການປະກາດການສຳເລັດຂອງພຣະປະສົງທີ່ໄດ້ຖືກຊ່ອນໄວ້ຕັ້ງແຕ່ຍຸກສະໄໝນິລັນດອນ.

ພຣະຄຣິດກໍາລັງຈະສະເດັດມາຍັງໂລກຂອງເຮົາ ແລະຮັບສະພາບເປັນມະນຸດ. ພຣະອົງກ່າວວ່າ,

"ພຣະອົງໄດ້ຈັດຕັ້ງມາກາຍໜຶ່ງໄວ້ສໍາລັບຂ້າພະອົງ."

ຖ້າພຣະອົງໄດ້ຊົງປາກົດພ້ອມດ້ວຍສະຫງ່າລາສີທີ່ເປັນຂອງພຣະອົງຮ່ວມກັບພຣະບໍດີກ່ອນທີ່ໂລກຈະມີຂຶ້ນ
ພວກເຮົາກໍຄົງບໍ່ສາມາດທົນຕໍ່ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການສະຖິດຂອງພຣະອົງໄດ້.

ເພື່ອໃຫ້ເຮົາສາມາດເຫັນສະຫງ່າລາສີນັ້ນໄດ້ໃດຍ່າຍຸກທຳລາຍ

ການສຳແດງແຫ່ງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງຈຶ່ງຖືກປົກຄຸມໄວ້. ຄວາມເປັນພຣະຂອງພຣະອົງຖືກປົກບັງໄວ້ດ້ວຍ
ຄວາມເປັນມະນຸດ,—ສະຫງ່າລາສີອັນມອງບໍ່ເຫັນຢູ່ໃນຮູບຮ່າງມະນຸດທີ່ມອງເຫັນໄດ້.

"ຈຸດປະສົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ລ້ວງໜ້າໃນແບບຢ່າງແລະສັນຍະລັກຕ່າງໆ. ພຸ່ມໄມ້ທີ່ລືກເປັນໄຟ
ຊຶ່ງໃນນັ້ນພຣະຄຣິດໄດ້ປາກົດແກໂມເຊ ໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະເຈົ້າ.

ສັນຍະລັກທີ່ຖືກເລືອກໃຊ້ເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງພຣະເທວະພາບ ແມ່ນພຸ່ມໄມ້ເຕືອຍອັນຖອມຕົນ

ຊຶ່ງເບີ້ບານວ່າບໍ່ມີສິ່ງດັງດູດໃດໆ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ບັນຈຸອົງອັນອະນັນຕະການ. ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະເມດຕາທັງສົມ

ໄດ້ປົກບັງພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນແບບອັນຖອມຕົນທີ່ສຸດ

ເພື່ອໃຫ້ໂມເຊສາມາດເບີ້ມັນໄດ້ແລະຍັງມີຊີວິດຢູ່, ເຊັ່ນດຽວກັນ ໃນເສົາເມກໃນຕອນກາງເວັນ

ແລະເສົາໄຟໃນຕອນກາງຄືນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງນັກບໍລິສຸດອາເອນ

ຊຶ່ງເປີດເຜີຍນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງແກ່ມະນຸດ ແລະປະທານພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍ.

ພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຜ່ອນລົງ ແລະພຣະສະຫງ່າງາມສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງຖືກປົກບັງໄວ້

ເພື່ອສາຍຕາອັນອ່ອນແອຂອງມະນຸດຜູ້ມີຂອບເຂດຈະສາມາດເບີ້ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ

ພຣະຄຣິດຈຶ່ງຈະສະເດັດມາໃນ 'ຮ່າງກາຍແຫ່ງຄວາມຕຳອ້ອຍຂອງພວກເຮົາ' (Philippians 3:21, R. V.),

'ໃນສະພາບຄ້າຍຄືມະນຸດ.' ໃນສາຍຕາຂອງໂລກ

ພຣະອົງບໍ່ມີຄວາມງາມອັນໃດໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍປາຖະໜາພຣະອົງ;

ແຕ່ພຣະອົງແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັບສະພາບເປັນມະນຸດ,

ເປັນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງຖືກປົກບັງ,

ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແລະພຣະສະຫງ່າງາມສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງຖືກຊ່ອນໄວ້

ເພື່ອພຣະອົງຈະເຂົ້າໃກ້ມະນຸດຜູ້ໃສກເສົ້າ ແລະຜູ້ຖືກການລ້ວງ."

"ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາໂມເຊເພື່ອອົບສຸກເອນວ່າ, 'ໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງສະຖານບໍລິສຸດແດ່ເຮົາ;

ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ສະຖິດຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ' (ອີບເລຍິກ 25:8),

ແລະພຣະອົງໄດ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຖານບໍລິສຸດນັ້ນ ທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.

ຕະຫຼອດເວລາແຫ່ງການພະເນຈອນອັນເຫັນແກ່ຄວາມເຫນືອລ້າໃນຖົນກັນດານ,

ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຂົາ. ດັ່ງນັ້ນ

ພຣະຄຣິດໄດ້ຕັ້ງພະພັກຂອງພຣະອົງໄວ້ທ່າມກາງຄ້າຍພັກແຫ່ງມະນຸດຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະອົງໄດ້ປັກເຕັ້ນຂອງພຣະອົງຢູ່ຂ້າງບັນດາເຕັ້ນຂອງມະນຸດ,

ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະຖິດຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ, ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຄຸ້ນເຄີຍກັບພຣະລັກສະນະ

ແລະຊີວິດອັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ. 'ພຣະວັດຈະນະໄດ້ບັງເກດເປັນເນື້ອໜັງ,

ແລະໄດ້ຕັ້ງພະພັກຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ (ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະສົມຂຽນຂອງພຣະອົງ,

ຄືພຣະສົມດັງພຣະບຸດອົງດຽວຈາກພຣະບໍດີ), ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະຄຸນ ແລະຄວາມຈິງ.' ໂຢຮັນ 1:14, R. V.,
margin."

“ເນື່ອງຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ
ພຣະເຈົ້າຊົງຄຸ້ນເຄືອກກັບການທົດລອງທັງຫຼາຍຂອງພວກເຮົາ,
ແລະຊົງເຫັນອີກເຫັນໃຈໃນຄວາມເສົ້າໃສກຂອງພວກເຮົາ.
ບຸດແລະທົດທຸກຄົນຂອງອາດາມອາດເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າ ພຣະຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາຊົງເປັນມົດຂອງຄົນບາບ.
ເພາະວ່າໃນທຸກຄຳສອນແຫ່ງພຣະຄຸນ, ທຸກພຣະສັນຍາແຫ່ງຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ,
ທຸກກົດຈະການແຫ່ງຄວາມຮັກ,
ທຸກການດຶງດູດອັນມາຈາກພຣະເຈົ້າທຶກສະແດງໃນພຣະຊົນຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດເທິງໂລກນີ້,
ພວກເຮົາເຫັນ ‘ພຣະເຈົ້າສະຖິດກັບພວກເຮົາ.’”

“ຊາຕານສະແດງພຣະບັນຍັດແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຫັນເປັນກົດແຫ່ງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ.
ມັນປະກາດວ່າເປັນໄປໄດ້ທີ່ພວກເຮົາຈະເຊື່ອຟັງຂັບຍັດຂອງພຣະບັນຍັດນັ້ນ.
ການຕົກໃນບາບຂອງບົດາມານດາຄູ່ທຳອິດຂອງພວກເຮົາ ພ້ອມທັງຄວາມວິບັດທັງປວງທິດກົດຕາມມາ
ມັນກ່າວໃຫ້ເຂົ້າໃຈພຣະຜູ້ສ້າງ, ນຳພາມະນຸດໃຫ້ເບິ່ງພຣະເຈົ້າເປັນຕົ້ນເຫດຂອງບາບ, ຄວາມທຸກທໍລະມານ,
ແລະຄວາມຕາຍ. ພຣະເຢຊູຈະຊົງເປີດເຜີຍການຫລອກລວງນີ້. ໃນຖານະຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກເຮົາ
ພຣະອົງຈະຊົງປະທານແບບຢ່າງແຫ່ງການເຊື່ອຟັງ. ເພາະເຫດນີ້
ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຮັບເອົາທຳມະຊາດຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນພຣະອົງເອງ
ແລະໄດ້ຊົງຜ່ານປະສົບການຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາ. ‘ໃນສາລະພັດສົງ
ພຣະອົງຈຳເປັນຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ເໝືອນດັ່ງພວກເຮົາເພື່ອຂອງພຣະອົງ.’ Hebrews 2:17.
ຖ້າພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງແບກຮັບສົງໃດສົງໜຶ່ງທີ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ທົນຮັບ, ແລ້ວໃນຈຸດນີ້
ຊາຕານກໍຈະສະແດງພຣະອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າບໍ່ພຽງພໍສຳລັບພວກເຮົາ. ເພາະສະນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງ
‘ຖືກທົດລອງໃນທຸກປະການເໝືອນດັ່ງພວກເຮົາ.’ Hebrews 4:15.
ພຣະອົງຊົງທົນຮັບການທົດສອບທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງປະສົບ. ແລະໃນພຣະອົງເອງ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໃຊ້ອຳນາດໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາຢ່າງເສລີ. ໃນຖານະມະນຸດ
ພຣະອົງຊົງປະເຊີນກັບການລົ້ວວາງ ແລະໄດ້ຊົງຊະນະໂດຍພະກຳລັງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານແກ່ພຣະອົງ.
ພຣະອົງຕັດວ່າ, ‘ຂ້ານ້ອຍປິຕິຍິນດີທີ່ຈະກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ:
ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຢູ່ພາຍໃນໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍ.’ Psalm 40:8.
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຈອນໄປເຮັດການດີ ແລະຮັກສາທຸກຄົນທີ່ຖືກຊາຕານບີບບັງຄັບໃຫ້ທຸກທໍລະມານ
ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ມະນຸດເຫັນແຈ້ງເຖິງພຣະລັກສະນະແຫ່ງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະສະພາບແຫ່ງການຮັບໃຊ້ພຣະອົງ. ຊີວິດຂອງພຣະອົງເປັນພະຍານວ່າ
ພວກເຮົາກໍສາມາດເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເໝືອນກັນ.”

“ໂດຍຄວາມເປັນມະນຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະຄຣິດໄດ້ສຳພັດກັບມວນມະນຸດ;
ໂດຍຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈັບຍັດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ.
ໃນຖານະພຣະບຸດແຫ່ງມະນຸດ, ພຣະອົງໄດ້ປະທານແບບຢ່າງແຫ່ງການເຊື່ອຟັງແກ່ພວກເຮົາ;
ໃນຖານະພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງປະທານລົດອຳນາດໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເພື່ອຈະເຊື່ອຟັງ.
ຄືພຣະຄຣິດນັ້ນເອງທີ່ໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊຈາກພູມໄມ້ເທິງຟູໂຮເຣັບ ໂດຍກ່າວວ່າ, ‘ເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ເຮົາເປັນ....
ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງໄປກ່າວແກ່ລູກຫລານອີສຣາເອນວ່າ, ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາຫາພວກທ່ານ.’
Exodus 3:14. ນີ້ແມ່ນຄຳຮັບປະກັນແຫ່ງການຊ່ວຍກູ້ຂອງອີສຣາເອນ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເຮັດດັ່ງມາ
‘ໃນສະພາບຄ້າຍມະນຸດ,’ ພຣະອົງກໍໄດ້ປະກາດພຣະອົງເອງວ່າເປັນ I AM. ພຣະກຸມານແຫ່ງເບັດເລເຮັມ,
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຜູ້ອ່ອນໄຫວ ແລະ ຖ້ອມພຣະອົງ, ຄືພຣະເຈົ້າ ‘ຜູ້ຊົງປະກົດໃນເນື້ອໜັງ.’ 1 Timothy
3:16. ແລະແກ່ພວກເຮົາ ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ‘ເຮົາເປັນຜູ້ລ້ຽງທຶດ.’ ‘ເຮົາເປັນອາຫານແຫ່ງຊີວິດທີ່ດີກວ່າຢູ່.’
‘ເຮົາເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະ ເປັນຊີວິດ.’ ‘ອຳນາດທັງປວງໃນສະຫວັນ ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ໄດ້ປະທານແກ່ເຮົາແລ້ວ.’ John 10:11; 6:51; 14:6; Matthew 28:18.
ເຮົາເປັນຄຳຮັບປະກັນຂອງພຣະສັນຍາທຸກຂໍ້. ເຮົາເປັນ; ຢ່າຢ້ານເລີຍ. ‘ພຣະເຈົ້າສະຖິດກັບພວກເຮົາ’
ເປັນຫຼັກປະກັນອັນແນ່ນອນແຫ່ງການຊ່ວຍກູ້ຂອງພວກເຮົາຈາກບາບ,

ເປັນຄຳຮັບປະກັນແຫ່ງລືອຳນາດຂອງພວກເຮົາໃນການເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດແຫ່ງສະຫວັນ." The Desire of Ages, 23, 24.